

Szerintem

VISSZHANG - LXV. évfolyam, 41. szám, 2021. október 15.

Annak ellenére, hogy az előválasztásnak ellenzője voltam, mi több, annak a választásnak is, amelyikre ezzel az előválasztással készül az ellenzék, örömmel elismerem, hogy az előválasztás nagyon hasznos volt. Tisztázódtak a frontvonalak, az ellenzéki választók eldöntötték, hogy nem akarnak több „árokbetemetést”. Mellesleg a választáson való ellenzéki részvétellel az a bajom, hogy minden valószínűség szerint pontosan ellenkező eredménnyel jár majd, mint a normális demokráciában szokásos választás járni szokott. Vagyis Orbán és a Fidesz mindenképpen – akár nyer, akár veszít – marad. És ők kormányon vagy ellenzékben egyaránt életveszélyesek a köztársaságra. *(Előzmény az ÉS-ben – Ádám Zoltán: [A második forduló előtt, 2021/40.](#))*

A 2010 óta ellenzékben lévő parlamenti pártok – számomra érthetetlen módon – a 2011-es egypárti „alkotmányozás” után is úgy viselkedtek, mintha a „rendszerrel” minden rendben volna. Ők demokráciát játszottak, holott *szerintem* kollaboráltak. Ez egyformán igaz volt a baloldalinak nevezett ellenzékre és a Jobbikra. Annyi különbség azonban volt, hogy a Jobbik nyíltan tette. Amikor a Jobbik sovíniszta-rasszista szavazói 2018 után végleg átmentek a Fideszhez, az *szerintem* jót tett az addig radikális nacionalista Jobbiknak. Más szavazótábor után kellett néznie, ebből lett a „néppártosodás”, amit meglepően rövid idő alatt értékelt helyesen a DK, amely a baloldalinak nevezett ellenzék fő erejévé vált. Így aztán idén már minden épeszű magyar állampolgár előtt világossá vált, hogy a Fidesznek van bal- és jobboldali ellenzéke, mégpedig *egyaránt demokratikus bal- és jobboldali ellenzéke*. Ez *szerintem* nemcsak öröndetes, de kis szerencsével magja lehet egy új, demokratikus igazi magyar köztársaságnak. Ha az új parlament egy Dobrev vezette baloldalból és egy Márki-Zay fémjelezte jobboldalból állna, minden a legeslegnagyobb rendben volna. Csakhogy ott lesz a Fidesz is. Az itt a bökkenő. Egyébként – erre már utaltam – ez a bajom a választással. De ez már legyen Dobrev és/vagy Márki-Zay gondja. Meg az országé. A „haza” szerencsére sokkal okosabb, mint gondoltam. Olybá tűnik, megunta, hogy ellenzékben van.

A tiszta helyzet kialakulása éppen az előválasztás abszolút veszteseinek, az MSZP-nek és Karácsony Gergelynek köszönhető. Róluk derült ki, hogy igazi populisták, fals a jövőképük (békés együttélés a Fidesszel), és az állami korrupcióval is csak az a bajuk, hogy ők sokkal ízlésesebben csinálták. Ez persze igaz, csak pont ezt az „ízléses” formát robbantotta föl Hadházy Ákos Tóth Csaba üzleti viszonyainak nyilvánosságra hozásával. Ezt az ízléses korrupciót 2006-ban éppen Gyurcsány Ferenc – az őszi beszéddel – akarta kivezetni az MSZP-ből, természetesen nem sikerülhetett neki, ez volt ugyanis – és ez ma is, lásd Zugló – az MSZP működési modellje. Az MSZP azért agonizál, mert a Fidesz fölmondta a (Dávid Ibolya szavai óta) ismert egyezséget, a 75/25 százalékosat. Karácsony Gergelyben találták meg átmeneti újraélesztőjüket, aki kellemes modorával főpolgármester lett, és (tőle telhetően) újraindította a pénzcsepakat is. A 2019-ben bevált előválasztással szeretett volna az MSZP Karácsony kerékpárjának csomagtartóján visszatérni a 75 százalékhöz, vagyis a pénzosztó hatalomhoz. Hála jár a civil szervezőknek és az ügyvédbizottságnak is, amely bár Karácsony első forduló győzelmére tervezte a procedúrát, tudomásul venni látszik az új helyzetet. Megy a második forduló. *Szerintem*: egyik jelölt jobb, mint a másik, és (nekem) mindegy, hogy melyikük lesz az egyik.